

**מ"ת 29994/02 - מדינת ישראל נגד מוחמד רחאל, מעתצם
קבאה, נסרי נואיה**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 14-02-29994 מדינת ישראל נ' רחאל(עוצר) ו Ach'
בפני כב' השופטת שירה בן שלמה
הمحكمة מדינת ישראל

נגד
המשיבים
1. מוחמד רחאל (עוצר)
2. מעתצם קבהא (עוצר)
3. נסרי נואיה (עוצר)

החלטה בעניין משיבים 1 ו - 3

1. בקשה למעצר משיבים 1 ו - 3 עד תום ההליכים.
2. נגד שלושת המשיבים הוגש כתוב אישום המיחס הובלה ונשיאות נשק שלא כדין ושיבוש מהלכי משפט. בד בבד הוגשה בקשה למעצרם עד תום ההליכים.
3. בהתאם לעובדות כתוב האישום, ביום 30.1.14, בשעה 20:45 לערך, הגיעו המשיבים במכוניתו של משיב 1 למיחסום 407, המשמש נקודות מעבר לתוכן מדינת ישראל מאוחר טול כרם, וביקשו להיכנס לישראל. המשיבים נשאו בחיל הרגלים החלופי המצוי בתא המטען שבמכונית, 3 כלי נשק מאולתרים דמוית נת מקלע ובכל אחד מחסנית תואמת.
- לאחר מעצרם ובזמן שבו ייחד בתא המעצר, שוחחו ביניהם על פרטי חקירתם ותיאמו, עפ"י הנטען, גרסאות.
4. הבקשה מבוססת על עדויות החילימ שתפסו את כלי הנשק במכוניתו של משיב 1 שעלה שניתנו להיכנס לישראל על חוו"ד קצין משטרת בדבר היה המוצגים "נשק", על חוו"ד מומחה מעבדת נשק בمز"פ בדבר כוחם להמית אדם, על שקרים של המשיבים והסתירות בגרסאותיהם, על עדותם של מחמוד אלעקמה בדבר עסקאות נשק שביצעו עם משיב 2, על החלטות תיאום הגרסאות בין המשיבים בהם קשורים עצם לביצוע העבירות ועל הודיעת משיב 2 והפלתו את משפטי 1 ו - 3 בתחקור הראשון שנערך לו במקום האירוע.
5. ביום 8.4.14, על פי הסכמה, נעצר משיב 2 עד תום ההליכים.

6. ב"כ המבוקשת סקרה את הריאות לכוארה, לאחר שהוסכם כי הנشك נטאף ברכב. גדר המחלוקת, למי שיר.

טענה כי קיימת חזקת המקום. שלושת המשיבים שבו ברכב בו נמצאו 3 כלי נשק ב - 3 שקיות נפרדות. הרכב היה בחזקת מшиб 1, בבעלות אביו.

הפנתה לזכ"ד של אף גביזון, מיום 2.2.14. לפי הזכ"ד, השוטר הגיע למיחסום,פגש את החיללים שסיפרו לו על שהתרחש וניגש למשיבים שהיו מוחתקים זה מזה. מшиб 2 סיפר כי רכש נשק יחד עם המשיבים האחרים, לכל אחד כלי נשק, מшиб 1 מסר כי נסע לרכש גיר לרכב.

הפנתה לזכר של חגי אקלר, מיום 1.2.14, לפיו מшиб 2 אמר לו בנסיבות מבית המשפט חזירה לבית המעצר, אחרי הדין: "אני קיבל שנתיים על זה". אמירה המלמדת על קבלת אחריות.

הפנתה לתרגילי חקירה בעניין המשיבים, עת שבו יחד בתא המעצר. הראשון מיום 31.1.14 והשני מיום 2.2.14. טענה, בהסתמך על דוחות האזנה של מגד שופי, כי השלושה נשמעו מתאים גרסאות. בהמשך הפנתה לאמרות מפלילות ספציפיות העולות מתמליל תרגילי החקירה, מהן ניתן ללמוד כי הנشك נרכש ע"י שלושתם. החלטה מושכלת שקיבלו, שאף אחד מהם לא יפליל את الآخر.

הפנתה גם להודעת המדובב, מיום 11.2.14. מדויב אשר שהה בתא יחד עם מшиб 3. טענה כי על אף שהמשיב נזהר בדבריו, ניתן להתרשם כי מדובר במי שידע מראש שהנشك מצוי ברכב, ולא כפי שנטען, שהדבר התגלה להם רק במיחסום.

הפנתה להודעות המשיבים. טענה כי מדובר בגרסאות רוויות סתיירות, הנוגדות את השכל הישר, עת ניסו להרחיק עצמן באופן שאינו אותנטי ואני תמים. לדבריה, הם לא מסרו הסבר לסתירות. בעימותם חלקם שמרו על זכות השתקה. הבהירה שבפועל לא הלכו לראות שום גיר אלא רק ישבו, כביכול, במסעדה, כשהרכב נותר פתוח ב检查ה.

הפנתה להודעת מוחמד עקמה, מיום 2.12.13, במסגרת מסר כי רכש בשנה האחרונות ממшиб 2 כלី נשק, בהיות מшиб 2 סוחר באמל"ח. הבהירה שמדובר בחקירה שאינה קשורה לתיק הנ"ל אך יש בה, כאמור, הפללה של מшиб 2. ראוי לציין, בהקשר זה, את דברי בא כוחו, בטרם הסכים למעצר, לפיהם המשיב נחקר, הוגשה הצהרת תובע, אך לא הוגש כתוב אישום, כך ש מבחינתו התקין סגור. ב"כ המבוקשת ציינה, כי הוא נתן עדין בחקירה.

טענה כי לאמרות מפליליות של כל אחד מהמעיבים יש רלוונטיות גם לגבי האחרים.

באשר להuder ט.א על הנשך, כפי הנטען ע"י ב"כ מшиб 1, הפנתה להודעת המדובב, ממנה עולה כי מшиб 3 אמר לו שלא ימצאו ט.א על הנשך.

. 7. **ב"כ מшиб 1** טוען כי לא קיימת תשתיית ראייתית לכואורית מספקת לביסוס אשמת המшиб.

לטענתו, בנגד לדברי ב"כ המבוקשת, בעלות אביו על הרכב אינה מחזקת את התשתיית הראייתית נגדו. טוען כי מדובר בהחזקת קונסטרוקטיבית שמחיבת ידיעה והסכמה להחזקת הנשך שנטרף.

טען כי כתוב האישום מתבסס בעיקר על מזכרו של אפי גビזון, שלא ידוע מה תפקידו, ואשר לא تعد את הדברים בכתב סמור אחריו. לדעתו, המזכיר אינו מהווע ראייה קבילה, בהתאם לסעיף 4 לחוק חקירת חדשים", שכן לא ברור באיזו מסגרת נערך החקירה. הדגש כי מшиб 2 הכחיש את עצם קיומ השיחה.

טען כי שלושת המשיבים, וביחד מшибים 1 ו- 3 הכחישו כי ידעו שברכב הוסתר נשך. שלל כי בכוחה של האזנה לתרגיל החקירה מיום 2.2.14 להציג על ידיעה כי ברכב היה מצוי נשך. ביקש לפרש את אמרת המשיב, כי אלהים רצחה שיתפסו מפני שאם היו עוברים את המחסום היו הרגים אותם, אמרה המחזקת את הטענה ולפיה לא ידע מה יש בתא המטען, בנגד לדברי ב"כ המבוקשת, שביקשה לראות בכך אמרה מפלילה.

טען כי מתמליל השיחה של מшиб 3 עם המדובב לא עולה מודעות להחזקת הנשך ברכב. באשר לתמילים המתיחסים להאזנות הסתר בתא המעצר, טוען כי מדובר בשיחות שנערכו לאחר גביית ההודעות. טוען כי אמרת מшиб 1 למшиб 2, לפיה היה יכול להפלו אם היה רוצה בכך, אין בכוחה כדי לחשק את הריאות נגדו, שכן מшиб 1 לא ידע שברכב נמצאים נשקיים.

הפנה להודעותיהם של עדי ז肯 ודימה שנידר באשר לנטיות התפיסה. לדבריו, המשיב, עת פתח את תא המטען, אמר להם כי אינם ידוע בהם מדובר.

טען כי בין מшибים 1 ו- 2 לא קיימת הכרות קודמת. על טענה זו חלקה ב"כ המבוקשת והפנתה להודעת מшиб 3, מיום 31.1.14.טען כי מшиб 1 הכיר את מшиб 2 באותו יום. הם נסעו למוסך לרכוש גיר לרכב, אותו לא רכשו, מאחר והמוסכים היו סגורים. בהמשך נכנסו למסעדת והותירו את הרכב פתוח, טענה גם עליה חלקה ב"כ המבוקשת.

. 8. **ב"כ מшиб 3** טוען כי חזקת המקום אינה חלה על המשיב ומהר כאינו שלו והוא ישב במושב האחורי.

לגביו המזכיר של אפי גビזון, טוען כי ככל הנראה מדובר בזיכרון מתוך התבקש להשלים, באשר נכתב 3 ימים לאחר השיחה שלא תועדה. לטענתו, יש לבחון מה משמעות המזכיר לגבי המשיבים האחרים, לאור העובדה כי לא ברור האם מшиб 2 יעד. כמו כן טוען, כי אין באמירת מшиб 2 כדי לסביר באופן משמעותי את מшиб 3.

טען כי מהודעות המשיבים, מיום 31.1.14, ניתן, לכל היותר, ללמידה על תחושת אשם שיכול ומחזקת את הראיות נגדם, אולם, אין בהן כדי להוות ראייה בפני עצמה. מדובר בגרסה שנמסרה בטרם נעשה התיאום הנטען.

הפנה לתמילוי ההאזנה וטען כי מהתמליל, מיום 31.1.14, עולה כי משיב 3 כמעט ולא היה שותף בשיח. בתמליל מיום 2.2.14, עולה כי דבר באופן זהיר, כדי לא לסייע את האחרים.

הפנה לתרגיל החקירה עם המדובב, וטען כי משיב 3 לא ידע על היות הנشك ברכב. לדבריו, המשיב היה מוטרד מכך, שנמצא, בניגוד לדבריו, שהוא כן התקשר לשיב 2 כשהוא במסעדה.

טען כי גרסת המשיב מתחרבת לגרסת עדי זקן, שתארה תגובה רגועה של המשיבים ברכב עת נמצא הנشك.

9. סקירת הראיות

משלא קיימת מחלוקת כי נתקס נתקס ברכב, אטמקד ביסוד הנפשי, בשאלת המודעות להימצאותו ברכב.

א. תפיסת הנشك

הודעת דימה שניידר (ח"ל במחסום), מיום 30.1.14. דימה תאר את תפיסת הנشك על ידו וע"י עדי זקן. כנסיאל האם המשיבים אמרו לו שהוא כאשר הנشك התגלה השיב: "הנаг אמר לא יודע מה זה לא שלי". כן דיווח שהחשודים נאזכרו והוכנסו ל"בולם" עד שהמשטרה הגיעו.

הודעת עדי זקן, מיום 30.1.14. עדי תארה כי ברכב ישבו 3 אנשים, שניים מלפנים ואחד מאחור. תארה את התנהוגותם לאחר שנתקס הנشك: "החשודים לא נלחצו הנוסעים נשארו ברכב ואז יצא אפטוית מהרכב והנה(ג) נראה כאילו לא ידע במה מדובר ושאל אותו מה זה". כנסיאל, בהמשך האם באיזשהו שלב ראתה עליהם סימני לחץ השיבה: "על הנגה כאשר הוא שאל במה מדובר". היא דיווחה שהנega נלקח ע"י דימה ל"בולם" וצעק לשניים האחרים לצאת. "... הם הסתכלו לכיוון הבולם והעבירנו דיווחים". כן דיווחה על קושי רב בפתחת תא המטען ועל סאב (וואר) שהיה מעל המשפט, מתחתיו נמצא הגלגל הרזרבי. הנشك נמצא מעל הגלגל, מתחת למשתה. דימה ציין שמדובר בס"סאב" גדול.

הנشك תועד בלוח הצלומים.

זכ"ד אפי גביזן מיום 2.2.14. בז"ד ציין שהגיע למחסום ביום האירוע, 30.1.14, ניגש לחשודים שהוא בהפרדה מלאה ותחקור אותם תחקור ראשוני, כל אחד בנפרד. משיב 2 (מעתצם) מסר שהם הגיעו לאיזור טול כרם וקנו כל' נשך. "...רק אחד מכל' הנשך שלו והשניים האחרים שייכים לשניים שהיו איתו ברכב. מועתכם מסר כי הוא שילם על הנשך 5000 ₪ וכי לדעתו המחיר מוגזם אבל הוא מאמין לשניים שאיתו". משיב 1, הנהג, מסר כי: "הגיע לקנות גיר לרכב, והוא חיכה בمساعدة לגיר. מועתכם ביחס למני להשיר את הרכב פתוח ולא ידעתם כלום רק במחסום שעצרו אותו הבנתי שיש נשקים ברכב". משיב 3 הבהיר את הרכב פתוח ולא ידעתם כלום רק במחסום שעצרו אותו הבנתי שיש נשקים ברכב".

עפ"י דוח פעולה של רס"ר חיימי מוסא גיל, כאשר הגיע למקום האירוע, בשעה 22:42, ראה שם את רcz המודיעין אפי. משיבים 1 ו- 3 הועברו להמשך טיפול חקירות. משיב 2, תושב ברطאה, הושאר במחסום, עפ"י הנחיה של השב"כ והמפקד התורן.

ז' כד רס"מ חגאי אקלר מיום 1.2.14. יום לפני, במהלך נסיעה לבית המעצר, לאחר דיון בבית המשפט, משיב 2 אמר לו: "אני מקבל שנה שנתיים על זה".

ג. הודעות המשיבים מיום 31.1.14

הודעת משיב 1 (שעה 01:50)

המשיב מסר כי במועד האירוע הגיע את הבוחר מברטאה ששכח את שמו (משיב 2). הוא יצא ב- 18:00, יחד עם משיב 3 מנכרת. הם נסעו לקנות גיר לרכב פאסט בו הוא נהג, השיר לאביו. בהגיעם לברטאה, משיב 3 דיבר עם משיב 2 על הגיר והוא אמר לו: "אתה צריך לבוא לסדר לך את האוטו". הם יצאו מברטאה בשעה 19:30 או 18:30. הוא שאל את משיב 2 لأن הולכים ומשיב 2 ענה להביא את הגיר. הם הגיעו לסייעת בטול כרם. משיב 2 הורה שיוכנו להם "אוכל על האש". לאחר הגיעו האוכל הוא חיפש את משיב 2 ואמר למשיב 3 להתקשר אליו. משיב 2 אמר שבא עוד 5 דקות. כל אותו זמן הרכב עמד פתוח. משיב 2 הגיע ובאמצע האוכל יצא שוב. לאחר מכן "...אמרתי לו בסדר הגיר סיימנו אכלנו ויצאנו אמר שתגען הביתה יותר מוקדם...". בהמשך סיפר על התפיסה במחסום. כנשאלה מדוע לא נעל את הרכב השיב: "שכחתי אני לא נעל אותה בכלל". את הרכב החנה כ- 100 מ' מהמסעדה. כנשאלה מדוע נסע לחפש גיר בשעה שהמוסכים סגורים, אמר כי יודע שאסור לו להכנס את הגיר לישראל ולכך יצא בשעה כזאת.

הודעת משיב 2 (שעה 10:06) (הודעתו נגבהה בבוקר, בעוד ההודעות המשיבים 1 ו- 3 נגבו בלילה).

כנשאלו מה עשה אתמול אחה"צ, השיב כי חברו מנצרת הציע לו לילכת לטבול בטור כרם. "באו הוא וחבר שלו והלכנו לטול כרם וישבנו במסעדת לאכול...". ציין כי את הבוחר השני, נהג הרכב, לא הכיר. "אני מכיר את הבוחר השני מוחמד ויצא מטל כרם ובאו למחסום ותפסו את הנשק...". אמר שהוא לא יודע של מי הנשק והוסיף שגם תפסו כסף והנהג אמר שזה שלו. כשנשאל כמה זמן הוא מכיר את השניים, השיב שמכיר רק את "מוחמד" שישב מאחור ואת הנהג לא מכיר. את מוחמד מכיר מזמן, הם עבדו בשיפוץ בניין בת"א יחד והכירו שנתיים קודם. בשתחים היו שעה בלבד. חוץ מהמסעדה לא היה בעוד מקום. אמר שהוא לא יצא מהמסעדה בזמן שהה בה. הנהג (משיב 1) יצא ודיבר בפליאפון. הרכב היה בחצר של המסעדת. הוא לא ראה אותו מהמסעדה. המרחק של הרכב היה 50, 60 מ'.

ציוון כי נהג הרכב הינו מוחמד רחאל - משיב 1. משיב 3 הוא בכלל נסרי אל נואיה. סביר שאט שם החבר יזכיר, והוא זכר דזוקא את "מוחמד" אותו, לטענתו, אינו מכיר.

הודעת משיב 3 (שעה 47:02)

המשיב מסר כי יצא עם חבר, עם משיב 1, לעשות לאותו גיר. לשם כך נסעו בחמש בערב לברטהה, וראו את החבר, משיב 2, אותו מכיר חדש בעיר. משיב 1, לדבריו, מכיר את משיב 2 "... גם הרבה זמן עני...". הם נסעו לטול כרם לעשות את הגיר, אכלו, חזרו ותפסו את הנשק במחסום.

את משיב 2 פגש 5, 6 פעמים לפני האירוע. כשנשאל כמה פעמים נפגשו משיבים 1 ו-2 השיב: "היום עשה הגיר ראה אותו". כשנשאל האם משיב 2 אכל אותם במסעדת ענה: "כן אכל והלך לחוץ מהמסעדה ובא לנו". מרחק הרכב מהמסעדה הוערך על ידו "לא הרבה ולא קצר". לשאלת למה לא קנו גיר, השיב "אין".

תרגיל חקירה מיום 31.1.14

.T

הازנה ראשונית לתא - מיום 31.1.14 (מגד שופי). מסמך מיום 2.2.14 המסכם את עיקרי השיחה. לאחר החקירה הוכנסו השלושה לתא מוקלט. נכתב כי משיב 2 מנהל את האירוע ומונחה את המשיבים האחרים מה לומר בחקירה. השלושה תאימו גרסאות לגבי מסעדת, מה אכלו וצבע השולחנות. כמו כן גם לגבי מועד עבידותם יחד והיכרותם הקדומה. כן תאימו גרסאות אודוטת הרכב, מיקום החניה ומדובר השאירו אותו פתוח. הם נשמעו מרווחים מהריעון לפי הלכו להביא "גיר" מהשתחים. "הבוחר אשר שוחרר מהכלא יש לו על תנאי לפני מספר חדשים" (משיב 1), אמר כי עדיף שנתפסו "... כי יכול להיות שגם הוא עוברים את המיחסים יתכן והוא הורגים אותם. לטענתו אלוהים רצה שייתפסו ולכן הם נתפסו. כמו כן אומר שהוא... מרגיש בთוך חלום ואני מאמין לכל מה שקורה". במהלך השיחה עלה כי לדעתם בשלב זה הכל טוב לשמר על זכות השתקה.

התימלול מאד בעית. ציוון כי שמע הקלטת מעורפל, הדברים מתלחלשים ביניהם רוב הזמן ולכן ישן מילימ

רבות לא מובנות.

בעמ' 2 ש' 16, מшиб 2 מדבר על מכונית פתוחה והיכן עצמה. בעמ' 3 ש' 16, על המסעדה ועל דבר בטלפון ובש' 25, מшиб 1 אומר "איך מישחו מגיע ושם את זה במכונית". בעמ' 10 ש' 21, מшиб 2 שואל "במסעדה? מה אכלתם?". מшиб 3 אמר, בש' 24 "תמיד מה שקורות לך, תאמר, מה אכלנו, מה שתינו, ככה...". בעמ' 11, יכול ומדברים על משך ההיכרות. בעמ' 12 ש' 16, מшиб 1 אומר "וכלנו הלכנו על שומר על זכות השתקה... לא רצח לדבר". בהמשך, בש' 34, מברר עם מшиб 2 היכן היה אטמול ומשיב 2 אומר "במחסום, כל הזמן". על שתקה מדבר גם מшиб 2 בסוף הדברים, בעמ' 18 ש' 32, 35 ובעמ' 19 ש' 32 - 38.

ה. הודעת מшиб 3 מיום 31.1.14 (שעה 17:39)

בזמן שישבו במסעדה מшиб 2 יצא והלך "לבחוץ איפה עושים את האוכל". הוא מכיר את מшиб 1 מנצחת, שנה שנתיים "הוא חבר". כשהשאיל מאיפה מшиб 1 מכיר את מшиб 2 טען שלא מכיר אותו, אישר שראה אותו פעם ראשונה במועד האירוע. כשהו קרא לו מהודיעתו הקודמת שמשיב 1 מכיר את מшиб 2 הרבה זמן, אמר שאמר שהוא מכיר אבל לא שימוש 1 מכיר. כשהנאמר לו שהדברים רשותים, אמר שלא הבין את החוקר. טען כי המרחק בין המסעדה לרכבת של מшиб 2 היה 100 מ'. כשהופנה שוב להודיעתו הקודמת, לפיה כביכול דבר על מטרים ספורים, עד לשידור השני, אמר שלא מבין. שהרכבת לא היה לדם. מלבד המסעדה הילכו לעשות את הגיר אולם לא היה גיר.

. הודעת מшиб 1 מיום 2.2.14

המשיב מסר שהתקשר למшиб 3 ואמר שצריך לתקן את האוטו, להביא גיר. כן התקשר בסביבות 18:00 למшиб 2 כי מшиб 3 אמר שמכיר אותו. הם נסעו לברטעה והוא לא ידע שהולכים לשטחים. מшиб 2 אמר לו שהולכים להביא גיר. הם הגיעו לטול כרם, אותה לא מכיר, ומшиб 2 הזמן אותן לא רוחת ערבית. בזמן שהם אכלו מшиб 2 "... יצא פעמיים לחפש דקotas...". לאחר שהם התקשרו ואמרו לו שהוא מוקן, הוא חזר. הם אכלו, שטו, יצאו לחזור לכון הבית ונעצרו במחסום. כשהוזגגה בפניהם גרסת מшиб 2 לפיה לא יצא ורק מшиб 1 יצא, שלל זאת. אמר שرك מшиб 2 יצא "פעמיים לעשר דקotas לפני האוכל". חוץ מהמסעדה לא היו במקום נוסף, רק עשו סיבוב וראו שהמוסכים סגורים ואז הילכו למסעדה.

כשפטה לחילת את תא המטען והיא ביקשה לראות היכן הגלגל הרזרבי, הוא עצמו נבהל כאשראה מחסנית כי רצתה לראות גיר. "משניה הזאת עד עכשו אני בהלם".

לגביו הרכבת, אמר שזה הרכב משפחתי, הוא, אביו ואחיו נוהגים בו. הרכב אצלו 4 חודשים. הוא אישר שהוא אחראי עליו אבל לא אישר שמה שיש בו שיין לו. כשהנאמר לו שיין לו אלא אם כן יש לו הסבר, אמר "לא שאני יודע".

את מшиб 2 ראה לראשונה באותו יום. את מшиб 3 מכיר מזמן "אבל לא חבר שלי", רואה אותו פעמיים בחודש.

לקראת סוף החקירה נכנס איש המשטרה, אף גביזון, והטיח במשיב דברים. לשאלת החוקר "האם אף אמר לך כי מועצם טוען כי שניים מהנשקים שיכים לך ואילו אחד שיר למועצה אתה אמרת כי כל הנשקים שיכים למועצם". תשובה הייתה "לא זכר". אז נרשם בכתב יד "החשוד רוצה לתקן ללא ידיע". הוא שלל שאמר לפחות שלושת הנשקים שיכים למшиб 2 ואמר "...ואני בטוח שהוא צילם וידיאו ושיביא את זה לבית משפט".

עפ"י התמליל, עמ' 20 ש' 4, הוא זכר שפגש את אףי במחסום.

2.2.14 מיום 2 מיום מזביחת 2.

כשנתבקש, בפתח ההודעה, לספר מה היה בمسעדה, אמר שהלכו לחפש גיר והוא סגור אז נכנסו למסעדה. הוא חזר על הגרסה לפיה לא יצא מהמסעדה במהלך הארוחה. הוא שלל את האפשרות שבחזם שהיו במסעדה, מшиб 3 התקשר אליו ואומרו "איך הם התקשרו אליו אני איטם". שנאמר לו שניהם טוענים שהיא מחוץ למסעדה, אמר שהוא לא יצא וגם הם לא. הוא שלל שאמר לאחמד, למшиб 1, להשאיר את הרכב פתוח. אמר שהוא לא מכיר אותו. לדבריו, מшиб 1 שילם על הארוחה.

גם במהלך חקירותו נכנס איש המשטרה אף גביזון והטיח בו את שרשם שאמר, בז"ד מיום 2.2.14 שנשך אחד שלו והשניים האחרים של שני המשבים. הוא אמר שלא אמר דבר זהה. לאחר מכן מבקש החשוד להפגש עם אףי אצל גרבוי ומחייב לו. הוא גם שלל שילם 5,000 ₪ בעברו. בסוף ההודעה לשאלת אם אףי משקר, אמר "לא דיברתי איתו ולא מכיר אותו".

לדבריו, רק בדרך לטול כרם, דיברו אותו על הגיר. לפני כן מшиб 3 לא דיבר אותו. כשנשאל למה היה צריך להצטרף אליהם לחפש גיר, השיב שהוא הלך לטיש. על הגיר ידע רק בדרך. כשהוזגה בפניו גרסת מшиб 1, לפיה התקשרו אליו כדי שיעזר להם לקנות גיר לרכב, אמר "בסדר". "שהם באו אליו, מוחמד אמר לי שבוא נלך לטול כרם ואז נקנה את הגיר ונטיש", הלכנו, היה סגור ונכנסנו למסעדה. לשאלת האם הוא מתעסק בגיר, השיב בשלילה.

לגביו היכרתו עם מוחמד, אמר שמכיר אותו רק מהיום בו נתפס.

בתמליל החקירה, בשונה מהטענה לפיה הוא לא דיבר ולא מכיר את אףי, אמר, לאחר שאפי הזכיר לו את הסיטואציה "אני זכר, לא הרבה גם" (עמ' 9 ש' 23, 28). אח"כ שוב אמר שלא זכר "אולי הייתי בלחץ, הייתי מפחד" (ש' 32). אמר שהם היו קשורים וקיללו אותם. שלל את שאפי טען שאמר לו.

ח. האזנה ראשונית לתא - מיום 2.2.14 (מגד שופי).

השלשה הוכנסו פעם נוספת לטא המוקלט. נכתב כי השלשה שוב תיאמו גרסאות. משיב 2 אמר למשיב 1 "אתה אמרת שאני אמרתי לכם תבאו איתי בקשר לגיר ולא ידענו שמדובר לך אותנו לשטחים, אתה כך אמרת ואני לא יכול לשנות את זה כדי לא להראות שקרן". משיב 2 אמר ש"אין מצב" שהם יוצאים מהתיק הזה ואם היה יודע מה משיב 1 אמר בחקירה הראשונית היה יודע מה לומר. אם היה אטמול אומר לו שאמր שהוא יצא פעמיים, אז היה מאשר זאת. המשיב המשיך ואמר למשיב 1 מדוע אמר שהוא לוקח אותם לשטחים, שכן הם התקשרו אליו. משיב 1 אמר שלא ה필 אותם כי אם היה רוצה להפילים היה עושה זאת בזמן. צוין שתאומו גרסה עם משיב 3 לגבי תשלום החשבון. משיב 2 אמר "שהחוקר שב"כ שאל אותך אמרת שהנשקים הם שלי וכשהשלאו אותו אמרתי זה לא שלי זה של מוחמד כי אין לו פרצוף זהה". משיב 1 אמר שאין מצב כי "יפתחו" אחד על השני.

בתמליל מיום 2.2.14 בעמ' 2 ש' 22 - 31, בעמ' 3 ש' 9 - 39 ובעמ' 13 ש' 7 - 15, משיבים 1 ו- 2, מתאימים גרסאות בקשר לשאלת האם משיב 2 יצא מהמסעדה. בעמ' 17 ש' 17 משיב 2 אמר: "... כי אם אטמול הייתה אמר לי שאתה אמרת להם שנחנו צאנו, שאני יצאת, אז הייתי אומר לו כאשר הוא שאל אותי ... מוחמד אמר עלייך שאתה יצאת פעמיים, בשביל שאני אדע איך לענות לו, הייתי אומר לו כן, יצאת רק פעם, הלכתי לשירותים, והלכתי להביא קולה". בעמ' 4 ש' 1 - 14 מדברים על הגרסה לפיה השאינו את המכונית פתוחה, ומתאים גרסה בעניין. בעמ' 7 ש' 29 - 30, משיב 1 אומר: "... היום אני אמרתי לו יא זלמה, אני, המכונית תמיד פתוחה אצלך". משיב 2 עונה ש' 31 - 32 "תמיד. כן. תגיד לנו, תמיד פתוחה. בכלל זה אמרתי לך תשאיר אותה פתוחה". משיב 1 עונה בש' 33 - 34 : "לא, אתה לא אמרת לי להשאיר אותה פתוחה, בכלל... בכלל... רק בכלל הגיר". בהמשך משיב 3 הצטרכף לשיחה. בעמ' 15 תיאמו גרסה לעניין זה שרצו לסדר גיר. משיב 1 אמר בעמ' 16 ש' 6 "... אני לא אמרתי את הסיפור... אני בחקירה אומר לו שאני נשארתי על (מילה לא ברורה) אני לא יכול לשנות, גם אם זה היה מולך, גם אם זה היה בפנים שלו, אני לא יכול לשנות. זה יראה כאילו שאילו שאני שקרן. אני (מילה לא ברורה). בסדר, אז יראה שאנו מחרבטים, אבל זה לא יראה שאני שקרן...".

בעמ' 18 ש' 11 - 13 הביע משיב 2 תמייה "ואני מה, אני לוקח אתכם לגדה ואתם לא יודעים لأن אני לוקח אתכם? אבל אתם אלה שהתקשרתם קודם, אני זהה שהולך אתכם". בעמ' 15 ש' 7 - 8 משיב 3 הביע דעה שלילית על הגרסה אותה הציע משיב 1 לפיה יצאו לטיוול מנצרת: "מה טויל יא זלמה? אתה נכנס לבפנים בשביל טויל? אתה חושב שהם האבלים יא זלמה? אתם שניכם חיים באשלויות". בעמ' 25 ש' 1-4 תיאמו כי יאמרו שהנשקים לא שליהם. בעמ' 20 דבר משיב 2 על השיחה עם איש המודיעין (אפי) ש' 11-12: "מה אני אמר לומר? אני אמרתי לו ככה, הוא אמר לו ככה. אני אמרתי לו שהשניים הם רק בשביבכם, והוא אמר לו שלושה". עוד קודם לכן בעמ' 9 שוחחו השניים על המפגש עמו ומשיב 1 אמר שצילם אותם. משיב 2 אמר שלא זכר אותו ומשיב 1 אמר לו שהוא צריך לומר שראתה אותם אבל לא דבר, כפי שהוא עשה. משיב 1 אמר שאין שום דבר ראשון. בעמ' 24 ש' 30 עד עמ' 25 ש' 1 - 3 תיאמו לא לומר דבר. משיב 2 אמר: "או שלושה שאנו חסנו אומרים שהם שלנו, או שלושה שאנו חסנו אומרים שהם לא שלנו". משיב 1 עונה לו: "אנחנו אומרים זהה לא שלנו ...".

ט. עימות בין מшиб 1 למשיב 2. מшиб 1 לא זכר כמה זמן היו במסעדה. מסר כי מшиб 2 יצא פעמיים מהמסעדה ואישר כי התקשרו אליו לבוא לאכול. אמר כי הוא לא דבר עם מшиб 2 על הגיר אלא מшиб 3 דבר עמו. למשיב 2 נודע שצריך גיר כשהלכו אליו. אישר כי לא ידע שמשיב 2 לוקח אותם לשטחים. בהמשך, כשנשאל מתי ראה את מшиб 2 לראשונה והאם הנשקים שלו שמר על זכות השתקה. אמר כי לא יצא מהמסעדה "קמתי מהשולחן ולא יצאתי הלכתי לכיוון היציאה".

משיב 2 אמר כי לא יצא מהמסעדה. טען כי רק בדרך המשיבים האחרים אמרו לו שהולכים לקנות גיר. שנאמר לו כי אף (גביזון) טוען כי אמר לו שלושת הנשקים שלו השיב: "אני לא מאמין שהוא יגיד ככה". שלל כי אמר לפחות שהוא אמר להשair את הרכב פתוח.

ו. הودעת מшиб 2 מיום 4.2.14. המשיב שלל כי רכש נשקים לאחרונה ושלל שמכיר אנשים מהשטחים שמוכרים או קונים כלי נשק. כשנשאל האם מכיר את מוחמד אלעקמה השיב: "אני מכיר אותו בכפר". טען כי אף פעם לא דבר עמו וכי אין ביניהם קשר. אמר שידע שהוא בכלל "... מהאנשים בכביש שמעית ולא העיניינתי. כל הכפר מכיר אותו זה חתיכת נركומן". בהמשך שלל כי מכיר לו נשק וכן לזרים שನשאל עליהם.

וחמד עלעקמה מסר הودעה מיום 2.12.13, במסגרת תיק אחר. הוא סיפר כי רכש בשנה האחורונה כדורים ממшиб 2 ומכר לו כלי נשק. המשיב רכש את הנשק כי הוא סוחר.

הודעת משיב 3 מיום 4.2.14. המשיב נשאל מתי הכיר את מшиб 2. הוא ענה "לפני חדש בעבודה". כשנשאל "אתה בטוח" השיב "כן, לפני שנתיים היינו בעבודה יש לי כלבים ואני אוהב כלבים". שלל כי ידוע שיש נשק ברכב. אמר כי מכיר את מшиб 1 שנתיים. שלל כי התקשר למשיב 1 במסעדה שיבוא לאכול. לשאלה מדוע הרכב היה פתוח השיב: "לא יודע הררכב לא שלי". לשאלה אם הוא הכיר בין משבים 1-2 ענה: "מוחמד אמר לי שהוא רוצה לעשות גיר ולהלכנו לברטאה וגם אנחנו הלכנו לראות אם יש גיר בTEL כרם". משבים 1 ו-2 נפגשו לראשונה רק בנסעה. מшиб 1 אמר שלcco לטול כרם. הם לא יצאו מהרכבמעט למסעדה. לשאלה מדוע התקשרו למשיב 2, השיב כדי לראות כלב, אותו בסוף לא ראו. בהמשך, כשנשאל מדוע מшиб 2 בא איתם השיב: "ככה סתם". כשנשאל אם יש לו מה להוסיף השיב: "אני לא רוצה בעיות ולא רוצה כלום".

יא. הודעת מшиб 1 מיום 6.2.14. כשנשאל מי החליט לנסוע לשטחים השיב שלא יודע. "אני אמרתי לך שנכנסנו לשטחים אני לא ידעת שזה לשטחים". כשנשאל מה אמר פעם קודמת בתגובהה לשאלה מי החליט לנסוע לשטחים, השיב כי מшиб 2. לשאלה "אז למה עכשו אתה לא אומר את זה?" השיב: "אני מטוטש". אמר כי מшиб 2 אינו יודע היכן קונים גיר. הוא ומшиб 2 החליטו לאילו מוסכים לנסוע. טען כי לא מכיר כלל את המקום "אני לא ידעת שנכנסתי לשם ראיתי מוסכים". לא זכר באיזו שעה נכנסו. כשאכלו במסעדה היה חושך. הוא לא ידע אם מшиб 3 דבר עם מшиб 2 על

הגור. השיב כי לא זכר אם ברכב זו הייתה הפעם הראשונה בה דיברו על גיר. כשהוא קרא לה גרסתו הראשונה השיב: "אני לא רוצה לענות אני שותק. אתם מבלבלים אותי". בהמשך סרב להסביר על שאלות.

הודעת מшиб 3 מיום 6.2.14. אמר כי בנסיבות לא התקשר למשיב 2. אמר כי החליטו להביא גיר ביום חמישי, קרי, ביום האירוע. החליטו להביא גיר בדרך מרטעה. כשנשאל מי החליט ללקת לשטחים ענה כי מшиб 2 מכיר את הדרכן אולם מшиб 1 אמר שהולכים לשטחים. דיברו על הגיר בדרך מרטעה לשטחים. כשנשאל האם מшиб 2 לא אמר שהולכים לשטחים שהיב שלא זכר. בטלפון לא דבר עם מшиб 2 על גיר. הוא אמר למшиб 2 שמגיעו אליו לקנות רוטוויילר ואז דיברו על גיר מרטעה. הגיעו לשם בחושך. טען שלא מכיר כלום בתול כרם. כשנשאל כמה פעמים יצא מшиб 2 מהמסעדת ענה: "אבי קולה והלך לבשר. אני ראיתי אותו". יצא כל פעם ל 3 - 4 דקות.

יב. **עימות בין מшиб 1 למשיב 3 מיום 6.2.14.** מшиб 3 אמר שלא התקשר למשיב 2 במסעדת. כשנשאל האם מшиб 2 קם מהשולחן הוא השיב כי הלך להביא בשר וקולה. מшиб 1 אמר שצורך להביא גיר בנכרצת. מшиб 1 אמר לנסוע להביא גיר מהשטחים. מшиб 1 לא אמר שם של מוסך. הוא התקשר למשיב 2 ואמר לו שבא לראות כלב וכן דיברו על גיר, בדרך מרטעה לתול כרם.

משיב 1 נשאל האם מшиб 3 התקשר למשיב 2 במסעדת והשיב: "אני ראיתי שהוא התקשר יכול להיות שהוא התקשר למישחו אחר". הוא לא ידע כי נסעים לשטחים אלא ידע רק כי הולכים להביא גיר. כשעומת עם דברי מшиб 3 שמר על זכות השתייקה.

יג. **הודעת מшиб 3 מיום 10.2.14.** הוא לא ראה את מшиб 2 יוצא מהמסעדת בזמן הארוחה. הוא הלך להביא קולה אבל לא יצא החוצה. הוא לא התקשר אליו. הוא שלל כי שוחח עם מшиб 2 בטלפון מאז שנכנס לשטחים. לדבריו, הוא התקשר אליו מנכרצת. כשהוזגו בפניהם 3 שיחות ממועד האירוע, טלפון של מшиб 2, מספר טלפון שאישר שהוא שלו, מהשעות 17:29 ו- 18:37 ו- 19:53 והשיב: "הטלפון שלי לא בסדר", "הטלפון שלי שבור וזה התקשר לבד".

הוכחה לשיחות, מסמך מיום 2.2.14 שכותרתו "איתור בדייעבד+בעלויות".

יד. **הודעת מшиб 2 מיום 11.2.14.** המшиб שמר על זכות השתייקה לאורך כל החקירה. בין היתר, הציג בפניו פلت השיחות בינו לבין מшиб 3 והוא נשאל לגבי תיאום הגרסאות.

הודעת מшиб 1 מיום 11.2.14. גם הוא שמר על זכות השתייקה לאורך כל החקירה. הוא נשאל, בין היתר, על שיחות הטלפון בין משבים 2 ו- 3 ועל היציאה מהמסעדת.

ט"ו. **עימות בין משיב 3 למשיב 2 מיום 11.2.14.** משיב 3 שלל כי התקשר מהשוחחים למשיב 2. אמר שראה את פلت השיחות וכי השיחה בוצעה בمساعدة. כشنשאלה האם משיב 2 אמר לו לשток בחקירה כמו שאומרים לטעס לשומר על לשונו השיב שכן. משיב 2 אמר לו כי כל שלשת הנשחים לא שליהם. הלא לקנות גיר. אף אחד לא אמר לו ללקת לשוחחים. בעל הרכב (משיב 1) רצה לתקן את הגיר. כشنשאלה האם משיב 2 אמר למשיב 1 שיגיד שהוא לא יצא מהمساعدة השיב כי הוא לא שמע. הוא התקשר למשיב לספר לו על הגיר בדרך מרטרעה. התקשר אליו לפני כן בצד שיבוא לפגוש אותו. הוא הכחיש כי משיב 2 אמר להם לבוא לקנות נשקים בגדה. כשןשאלה האם יש למשהו מהם מה להוסיף השיב: "אני לא רוצה בעיות".

משיב 2 נשאל האם משיב 3 התקשר אליו מהمساعدة וטרם הגיעו אליו והאם אמר למשבבים האחרים לבוא לשוחחים ולרכוש נשקים. הוא שמר על זכות השתקה.

ט"ז. **הודעת המדובב מיום 11.2.14 (בטיעות נכתב 11.2.13).** המדובב נחקר אודוט שיחה עם משיב 3 يوم קודם. משיב 3 סיפר על כך שנתפס יחד עם האחרים וכי כולם הכחשו קשור לנשק. כן סיפר כי היו יחד בתא המעצר וכי כולם סיפרו אותו דבר בחקירה. סיפר כי עשה טעות קטנה בעדותו, כאשר אמר לחוקרים שלא ביצע שיחת טלפון ורצה לדעת האם זה קשור אותו חזק לתיק. בהמשך אמר לו שמדובר בשתיים שלוש שיחות לא מאשר מגוריו (נצחרת) אלא מהשוחחים. "הוא אמר לי שעם (אם) המשטרה תביא הקלטה אז אני יאכל אותו רק בהזה ששיתרתי ואז זה הבהיל אותו ולהציג אותו". לשאלת אין זה הבהיל אותו, השיב "הוא התחיל להתכנס בתווך עצמו וראיתי על הפנים שלו שהוא חושב על זה יותר מדי". סיפר כי אין לו עבר בכלל ולשניהם האחרים עבר בסחר בנשק.

המדובב התרשם כי הוא מאמין בדבריו, מפני שני המשבבים האחרים תדרכו אותו לא לדבר עם אחרים. הוא היה בטוח שלא ימצאו ט.א. שלו ושל האחרים על הנשק.

התמליל משקף את שנאמר בהודעה.

דין והכרעה

10. גדר המחלוקת, האם המשבבים הין מודעים להימצאות הנשק ברכב בו נסעו. סעיף 144(ד) מעגן את "חזקת המקום" ולפיה "מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר". "קיומה של חזקה מסווג זה שלא נסתירה ע"י הסבר הגיוני ו邏輯י, מספיק לשם הוכחת קיומן של ראיות לכואורה" (בש"פ 8433/09 **מחמוד אבו בכיר נ' מדינת ישראל** והפסיקה אליה מפנה; כנ"ל בש"פ 9560/09 **מוראד נג'אר נ' מדינת ישראל** ופסקה נוספת אליה מפנה). באופן דומה, בשינויים המוחייבים, "...נקבע כי כאשר מספר אנשים מצויים במכונית שבה מתגללה כמות של סמים 'הרוי' ניתן להסיק מכך שככל נוספים המכונית החזיקו בשם בצוותא, מתוך ידיעה והסכמה, אלא אם כן הסגנוריה מצילהה לעורר ספק סביר לעניין מצוי זה'!

"ע"פ 13/4428 שי שטרית נ' מדינת ישראל).

11. נשאלת השאלה האם עלה בידי המשיבים להרים את הנTEL. קרי, לספק הסבר סביר על מנת לסתור את החזקה. על פניו התשובה שלילית. המשיבים סיפקו מספר רב של גרסאות, אשר איןן עולות בקנה אחד איש עם עדות רעהו, גם לא לאחר תיאום, ביותר מההזדמנות אחת.

ככל, ככל שגרסתם מלבית היתה אמת לא היו צריכים לטענה מה לומר הן לגבי משך ההכרות והן לגבי מעשייהם בשטחים. היכן היי ומה עשו. תיאום ראשון יכלו לעשות במחסום, עת נא Zuk וווכנסו ל"בולם", כפי הודעת דימה שניידר. בהמשך, משפטי 1 ו - 3 הועברו לטיפול החקירות בעוד משב 2 הושאר במחסום, מה שעשו להסביר ביתר שעת את השוני בין הגרסאות הראשונות של השניים לגרסה שהוא מסר.

משפטים 1 ו - 3 מסרו בהודעות מיום 14.1.31, שמטרת הנסעה לרכוש גיר לרכב, בעוד משב 2 יצא איתם לטiol, עפ"י גרסתו. ועודין, משב 1 לא פירט באיזה שלב חיפשו כביכול את הגיר והיכן. כל שתיאר, נסעה למסעדה וחזרה. משב 1 טען שאינו מכיר את משב 2, שהכירו באותו יום, בעוד משב 3 אמר שגם משב 1 מכיר את משב 2 "הרבה זמן". רק בהודעה מאוחרת יותר, לאחר תיאום הגרסאות, אמר שלא הכיר. משב 2 אומנם טען שלא מכיר את 1, אך בהודעה אמר כי מכיר את "מוחמד" גם שתיאר אותו כמו שלא נהג. מוחמד הוא דואק משב 1 שכן נהג. כשהושארכו בתא ושיחתם הוקלטה, מרבית הזמן שוחחו משפטיים 1 ו - 2, מה שמתישב פחות עם הטענה לפיה הכיר רק במועד האירוע.

קיימות גרסאות שונות לגבי היום לכינסה לשטחים. משב 1 טען שכלל לא ידע לאן משב 2 לוקח אותם, בעוד משב 3 אמר שמשיב 1 הוא שרצה להיכנס לשטחים. הגרסאות באשר למועד בו הודיעו למשיב 2 מה מטרת הנסעה, אף הוא שניי בחלוקת. משב 1 אמר שעוד בנצורת משב 3 הודיע לו שבאים בקשר לגיר. משב 3 מסר גרסאות שונות ובאחרונות שבחן טען שהגיע לצורך רכישת כלב. משב 2 מסר שرك שנסעו לטיל בשטחים נאמר לו שרצים גיר.

יתרה מכך, מועד היציאה לשטחים, בשעות הערב, לא מתישב עם הגרסה לפיה חיפשו גיר, שהרי מוסכים לא פתוחים באותה שעה. כן לא ברור בשבי מה נזקקו למשיב 2, לו, אליבא לכל הגרסאות, אין כלל ידע עוזף בנושא והוא לא מטפל בגין אלא, ככל היוטר, ככל שמתמכים על הودעת מוחמד אל-אקמה מהתיק האחר, הוא מתמץא דואק בכל נشك.

התגלו גם סתיות בשאלת האם משב 2 יצא מהמסעדה או לא. משפטיים 1 ו - 3 טענו שיצא בעוד משב 2 שלל זאת. משב 3, גם שאמր שיצא ופירט לאיזה צורך, הבהיר שהתקשר אליו, בנגדו להודעת משב 1, ולתיעוד שיחות הטלפון שיצאו ממנו למשיב 2, בזמן שכביבול שהוא במסעדה. מסעדה גם לגבי הדעות חולקות. מי הזמן, משב 1, כפי גרסת משב 2, או משב 2, כפי גרסת משב 1. כן לא ברור על שום מה משב 1 הותיר את הרכב 100 מ' מהמסעדה, בנגדו להודעתו הראשונה של משב 3 לפיה חנה קרוב, עדות שהשתנתה ל - 100 מ' לאחר התיאום. מדובר בכלל להשair את הרכב פתוח, על אחת כמה וכמה כשאין קשר עין עמו.

.12. אמרות מפלילות קיימות מפיהם הן בזמן שהושארו בתא המוקלט ולגבי משיב 2, גם בדברים שאמר לרכז המודיעין אפי גביזון. משיב 1 אמר שטוב שנטפסו, אחרת יתכן והיו הורגים אותם. אמרה שיכולה ללמד על הכוונות שהיו להם לגבי הנשך. אמרה נוספת מפיו שאלו רצה יכול להפיל אותם. ככל שמטרת הנסיעה הייתה תמיימה, היכן יכול להפילים. ההחלטה המשותפת לשומר על זכות השתקה אף היא בעיתית לגבי מי שאין לו מה להסתיר. אמרת משיב 2 לפיה "או שלושה שנאנחנו אומרים שהם שלנו" או לא וההחלטה לומר שלא. אלו מלכתחילה לא היו שלהם לא הייתה נאמרת אמרה צוז ומשיבים 1 ו - 3 היו מתקומות נגד משיב 2, עת השמיעה. בהמשך, שмиיה על זכות השתקה, אף היא מחזקת את הראות נגדם.

יש ממש בטענה בדבר הבעיתיות במצר של איש המודיעין אפי גביזון. מדובר בתשאול ללא זהירותה, אשר לא תועד בזמןאמת, אלא מספר ימים אחריו. ואולם, לגביו, משיב 2 ניסה להכחיש שככל ראה אותו, בעוד מחלוקת החקירה שלו ועת הושארו בלבד בתא עולה שראה אותו, כפי שגם משיב 1 ראה, והוא אף צילם אותם. הסוגיה בכללותה תتبادر בתיק העיקרי.

.13. די ב"חזקת המקום" אשר לא נסטרה, בשלושת כל הנסיבות שנטפסו, בכרך גרסאות שונות ומשתנות, חרב התיאום ביניהם, לצד האמירות המפלילות באותו שיחות, גם ללא אותה אמרה לגביון, שמשכלה לצורך שלב זה מועט, כדי לבסס תשתיית ראייתית לכואורית מספקת.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ד, 08 Mai 2014, במעמד הצדדים.